

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og artikel 1, 6 og 7 i direktiv 98/59/EF⁽¹⁾, idet den har begrænset begrebet »kollektive afskedigelser« til kun at omfatte afskedigelser af strukturbestemte, teknologiske og konjunkturbestemte grunde og ikke har udstrakt begrebet til at omfatte afskedigelser af alle andre grunde end dem, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at begrebet kollektiv afskedigelse i portugisisk ret ikke omfatter alle tilfælde af kollektive afskedigelser omfattet af direktivet. Det omfatter f.eks. ikke situationer, hvor arbejdsgiveren foretager afskedigelser af grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstagerne selv, i tilfælde af konkurs eller lignende tilfælde af likvidation, ekspropriation, brand eller andre tilfælde af force majeure eller i tilfælde af standsning af virksomhedens aktiviteter som følge af virksomhedsindehaverens død. Dette er ikke kun til skade for beskyttelsen af arbejdstagerne, men er også klart i strid med retssikkerhedsprincippet. Idet Kommissionen ikke betvivler relevansen af den forfatningsmæssige bestemmelse om, at arbejdstagerne skal garanteres sikkerhed i ansættelsen, har den påpeget, at dette under alle omstændigheder ikke er tilstrækkeligt til at afhjælpe den utilstrækkelige gennemførelse af et direktiv, som har til formål at øge beskyttelsen af arbejdstagerne i tilfælde af kollektiv afskedigelse og at sikre arbejdstagerne visse garantier med hensyn til procedurene for afskedigelse. For det tredje indskrænker de portugisiske myndigheder direktivets anvendelsesområde uretmæssigt ved at påberåbe sig retspraksis og reglerne i portugisisk ret, hvorefter direktivet ikke gælder for kollektiv afskedigelse af grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv, hvor reglerne om »caducidade« (et begreb i portugisisk arbejdsret, der betegner ansættelseskontraktens ophør på grund af udløbet af den periode, den var indgået for, på grund af arbejdstagerens eller arbejdsgiverens død eller på grund af pensionering af arbejdstageren) finder anvendelse i den pågældende sag. Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at det, hvis man accepterede argumentationen om, at anvendelsen af direktivets ordning ville være »praktisk umuligt« i de tilfælde af ansættelseskontraktens ophør, som i portugisisk lovgivning anses for at udgøre »caducidade«, svare til at anerkende, at en medlemsstat kunne påberåbe sig bestemmelser i sin nationale retsorden som begrundelse for manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til et fællesskabsdirektiv i åbenbar strid med fællesskabsretten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/59/EF af 20.7.1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16).

Sag anlagt den 25. februar 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-59/02)

(2002/C 97/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. februar 2002 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Michel Nolin og Minas Konstantinidis, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 1999/86/EF af 11. november 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 76/763/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende passagersæder for landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget (alle) de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er direktiver med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, skal medlemsstaterne træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner.

Den Helleniske Republik bestrider ikke, at den er forpligtet til at træffe foranstaltninger med henblik på at efterkomme det ovennævnte direktiv.

Kommissionen konstaterer, at Den Helleniske Republik hidtil ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuldstændigt at inkorporere det omhandlede direktiv i græsk ret, selv om den fastsatte frist udløb den 1. januar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 18.11.1999, s. 22.